

Dosarul nr.1a-461/23
1-21023423-02-1a-03032023

DECIZIE

03 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător
Judecători

grefier
cu participarea
procurorului
avocatului

Spoială Alexandru
Cecan Silvia
Gîrbu Silvia
Dimitriu Alina

Tăut Dorina
Mării Vladimir

a judecat, în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului Dudulica Liubomir în interesele inculpatului Buzică Tudor, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni (sediul Central) nr.1-94/2021 din 08 februarie 2023, în cauza penală privind condamnarea lui:

Buzică Tudor ***** data nașterii 24.06.1965, originar din r-nul Ialoveni, domiciliat în mun. Chișinău, *****, studii medii, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264¹ alin.(1) și art.325 alin.(1) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 22 februarie 2021– 08 februarie 2023 în instanța de apel: 03 martie 2023 – 03 mai 2023.

Procedura de citare legal executată.

Avocatul inculpatului, pledează pentru admiterea apelului în sensul formulat.

Procurorul solicită respingerea apelului declarat de către partea apărării în interesele inculpatului ca fiind neîntemeiat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni(sediul Central) nr.1-94/2021 din 08 februarie 2023 a fost hotărât: 1) a-l recunoaște vinovat și se condamnă Buzică Tudor Andrei pe art.264/1 alin.(1) Codul penal, la o pedeapsă sub formă de 140 (una sută patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. 2) Conform art.87 alin.(1) Codul penal, 140 (una sută patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, va constitui 35 (treizeci și cinci) zile sau 1 (unu) luni, 5 (cinci) zile închisoare. 3) A-l recunoaște vinovat și se condamnă Buzică Tudor ***** pe art.325 alin.(1) Codul Penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei. 4) În baza art.84 alin.(1) Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pentru concurs de infracțiuni a-i stabili lui Buzică Tudor ***** pedeapsa definitivă sub formă de 1 (unu) ani și 1 (unu) luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei. 5) În conformitate cu art. 90 Codul penal, se suspendă condiționat pedeapsa cu închisoare stabilită lui Buzică Tudor Andrei cu o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu condiția că el în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. 6) Se aplică în privința lui Buzică Tudor ***** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara până la devenirea sentinței definitive și irevocabile. 7) Corpurile delictive: 2 CD-R ridicate prin ordonanța din 12.03.2020, pe care sunt înregistrate imagini video, anexate la materialele cauzei – de reținut la dosar pe tot parcursul păstrării lui. 8 bancnote cu nominalul 50 lei BN RM, cu seria și numărul E.011 528573, E.0142 157808, E.0164 064144 anul de emisie 2013, E.0191 758941, E.0139 775292, E.0175 783126, E.0185 550130, E.0142 240752 anul de emisie 2015, împachetate și sigilate, anexate la materialele cauzei – se confiscă în folosul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Buzică Tudor ***** la data de 11.03.2020, în jurul orei 20 și 56 min., deplasându-se pe traseul R-1, Chișinău-Ungheni la volanul mijlocului de transport de model „*****” n/î ***** , încalcând regimul de viteză admis pe porțiunea respectivă de drum, a sesizat de un echipaj al Poliției de patrulare, care în acel moment își exercitau atribuțiile de serviciu privind menținerea siguranței traficului rutier fiind somat să oprească pentru a fi documentat, cerință care a fost ignorată de ultimul, continuând deplasarea spre r-nul Nisporeni, sat. Seliște. În consecință, angajații Poliției de patrulare, l-au urmărit și au reușit să-l stopeze pe una din străzile sat. Seliște, r-nul Nisporeni. În timpul discuției cu subofițerul de patrulare a plutonului Strășeni-Călărași al Batalionului nr.3 a Inspectoratului Național de Patrulare, Meriacri Vasile, care, în sensul art. 123 alin.(2) Cod penal, este persoană publică, fiind funcționar public cu statut special, fiind invitat

în automobilul de serviciu al poliției pentru a-i fi prezentate dovezi în vederea încălcărilor admise, Buzică Tudor, acționând cu intenție directă, urmărind scopul eschivării de răspundere contravențională, pentru încălcările admise în timpul conducerii mijlocului de transport, fiind conștient de acțiunile sale și consecințele ce pot surveni, a oferit agenților de patrulare, mijloace bănești ce nu li se cuvin în sumă de 400 lei moldovenești, în bancnote cu nominalul de 50, care au fost confecționate la întreprinderea specializată, pe care le-a lăsat în automobilul de model „Dacia Duster” n/î MAI 9884, lângă schimbătorul de viteze.

Tot el, la 08.11.2021, aproximativ la orele 0015, în timp ce conducea automobilul de model „Mercedes ML” cu n.î. ***** pe str. Mitropolit Varlaam, 58 din mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii de poliție din cadrul INSP IGP al MAI, iar ulterior, fiind supus examinării în vederea constatării stării de ebrietate și natura ei, s-a constatat că acesta, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind conștient survenirea acestora, contrar cerințelor art. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, conducea unitatea de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Potrivit rezultatelor probelor biologice colectate de la Buzică Tudor Andrei conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 2531 din 08.11.2021, în aerul expirat de acesta s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în mărime de 0,35 mg/l, iar în sânge, concentrația de alcool în mărime de 0,96 g/l, concentrație care conform prevederilor art. 134¹² Codul penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 16.06.2022, a fost dispusă conexarea într-un singur dosar, cauza penală nr.1-3437/2021;1-21189962-12-1-27122021, privind învinuirea lui Buzică Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod Penal al RM, la cauza penală nr.1-94/2021; 1-21023423-51-1-15052021, privind învinuirea lui Buzică Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal al RM, oferindu-i nr.1-94/2021; 1-21023423-51-1-15052021.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Dudulica Liubomir în interesele inculpatului Buzică Tudor, cu respectarea termenului legal a declarat apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ungheni (sediul Central) nr.1-94/2021 din 08 februarie 2023 în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri echitabile.

4. În motivarea cererii de apel apărarea a invocat că, sentința dată este nefondată în partea stabilirii măsurii de pedeapsă - amendă și anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport, și urmează să fie anulată cu rejudecarea cauzei și pronunțarea

unei hotărâri întemeiate și echitabile. Consideră apelantul că instanța de judecată nu a luat în considerație argumentele invocate de către inculpat și partea apărării. La argumentarea poziției sale, apărătorul menționează și faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364/1 Codul de procedură penală. Subsidiar, enunță că în cadrul ședinței de judecată s-a solicitat examinarea posibilității aplicării în privința inculpatului a unei amenzi minime prevăzute de Codul penal și neaplicării în privința inculpatului a pedepsei complementare - anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport. În formula expusă relatează că instanța de judecată urma să ia în considerație circumstanțele atenuante invocate de către partea apărării: recunoașterea integrală a vinovăției; contribuirea la descoperirea infracțiunii prin explicarea tuturor circumstanțelor cazului și elucidarea detaliilor; căința sinceră; caracteristica pozitivă a inculpatului; personalitatea inculpatului, familist, persoană în etate cu venituri foarte mici. Mai mult ca atât a fost invocat și faptul că activitatea sa (agricultura) este legată de conducerea mijlocului de transport, iar aplicarea pedepsei complementare va duce la pierderea locului de muncă și, respective, sursei de existență. Avocatul care a declanșat procedura apelului solicită a lua în considerație prevederile art. 364/1 din Codul de procedură penală și la aplicarea pedepsei amenzii cu stabilirea pedepsei de 1 500 unități convenționale. Pe această linie de concluzie, invocă apelantul că aceste circumstanțe demonstrează faptul că inculpatul Buzică Tudor a conștientizat caracterul ilegal al acțiunilor sale, a făcut concluziile necesare pentru ca pe viitor să nu mai admită încălcarea prevederilor legii. Chiar și pedeapsa aplicată apărarea o consideră prea aspră, fiind stabilită pedeapsa prea aspră. Reieșind din cele expuse supra, conchide că pedeapsa penală are drept corectarea și reeducarea condamnatului și urmează a fi stabilit pericolul social real al faptelor comise de către acesta, precum și pedeapsa și quantumul care va duce la atingerea scopului aplicării pedepsei penale, motiv din care consideră că pedeapsa aplicată de către instanța de fond nu va restabili echitatea socială și este posibil a fi aplicată o altă pedeapsă.

5. În cadrul ședinței instanței de apel, avocatul inculpatului, a solicitat admiterea apelului declarat din motivele de fapt și de drept invocate. Procurorul a solicitat respingerea apelului declarat în interesele inculpatului cu menținerea sentinței fără modificări. Inculpatul Buzica Tudor, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind întreprinse măsuri de înștiințare despre locul, data și ora examinării cauzei, astfel, că Colegiul penal consultând părțile și ghidându-se de rigorile art.412 alin.(5) Codul de procedură penală, a dispus judecarea apelului în absența acestuia.

6. Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră apelul declarat ca fiind nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

7. Conform art.414 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală: *„instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza*

oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal”. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

8. Conform art.415 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală: „*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art. 33-35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei*”.

9. În temeiul celor relevate supra, Colegiul penal conchide că prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluzentii, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal constată cu certitudine că, Buzică Tudor ***** se face vinovat de comiterea faptelor reținute în sarcina sa – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*, infracțiune prevăzută de art.264/1 alin.(1) Codul penal și *coruperea activă, adică, oferirea sau darea, personal, unei persoane publice, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*, infracțiune prevăzută de art.325 alin.(1) Codul penal, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

10. Vinovăția inculpatului Buzică Tudor a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanță în cadrul examinării în procedura art.364¹ Codul de procedură penală.

11. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art.364¹ Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Buzică Tudor, și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunilor imputate.

12. În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264/1 alin.(1) și art. 325 alin.(1) Codul penal a fost demonstrată pe deplin.

13. Colegiul penal reține că, sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art.409 alin (2) Codul procedură penală, lipsește.

14. Conform art.7 alin.(1) Codul penal: *„la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală”*.

15. Conform art.61 alin.(1)-(2) Codul penal: *„pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”*. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

16. Conform art.75 alin.(1)-(2) Codul penal: *„la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei”*.

17. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul

stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

18. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art.7,61,75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

19. Colegiul penal menționează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

20. Contrar alegațiilor părții apărării, Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a ținut cont că de faptul că, inculpatul Buzică Tudor, a săvârșit infracțiunile care potrivit art.16 Codul penal, se califică ca: art. 264/1 alin.(1) Codul penal al RM - infracțiune ușoară și art.325 alin.(1) Codul penal – infracțiune gravă, de persoana inculpatului care se căiește sincer de cele comise, are la întreținere un copil minor, de faptul că nu este angajat în câmpul muncii, de caracteristica pozitivă (f.d.58), de faptul că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.63-64).

21. În conformitate cu prevederile art.76 Codul penal, de către prima instanță a fost reținută în calitate de circumstanță atenuantă, recunoașterea vinovăției, prin urmare, Colegiul penal statuează că recunoașterea vinovăției nu este considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă

valență juridică, recunoașterea vinovăției fiind ca condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. În conformitate cu prevederile art. 77 Codul penal, circumstanțe agravante în privința inculpatului Buzică Tudor nu s-au reținut.

22. În contextul dat, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit invocând, or din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit contrariul celor invocate de apărare.

23. Prin urmare, Colegiul Penal constată că, instanța de fond a ținut cont de scopul pedepsei penale, considerând rațional de aplicat față de Buzică Tudor pedeapsa cu închisoarea, prezentând pericol social în sensul în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului, or, circumstanțele stabilite condiționează necesitatea aplicării ultimului a pedepsei privative de libertate.

24. În acest sens se citează sancțiunilor normelor incriminate lui Buzică Tudor, și anume pentru art.264/1 alin.(1) Codul penal prevede în calitate de pedeapsă - *„muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport”* și pedeapsa prevăzută de art.325 alin. (1) Codul penal: *„cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale”*

Conform art. 364/1 alin.(8), Codul de procedură penală: *„inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani”*. Astfel, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă în baza art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, la infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Codul Penal se stabilește noua limită minimă și maximă și anume de pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 133,3 la 160 ore.

Prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă în baza art.364/1 alin.(8) Codul de Procedură Penală, la infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Codul Penal, se stabilește noua limită minimă și maximă și anume sub formă de închisoare de la 3 luni la 4 ani, deoarece conform art.70, alin.(2) Codul Penal, limita minimă de aplicare a pedepsei cu închisoare este de la 3 luni.

Conform art.84 alin.(1) Codul penal: *„Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește*

pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră”.

25. Instanța menționează că, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate și în general a statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă. Conform art.87 alin.(1) Codul penal: „*La cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității*”. Totodată ținând cont de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane, instanța consideră că, îndreptarea și reeducarea inculpatului Buzică Tudor Andrei este posibilă, prin aplicarea unei pedepse fără izolarea acestuia de societate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în conformitate cu art. 90 alin. (1), (2), (6) Codul penal.

26. Conform art. 90 alin. (1) Codul penal: „*dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv”.*

27. O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în

posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Codul penal.

28. La stabilirea cuantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 Codul penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

29. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Colegiul penal reține că, în speță, deși a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă și respectiv gravă, nu au fost identificate careva circumstanțe agravante care ar afecta esențial gravitatea vinovăției inculpatului și nu ar justifica aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal. Prin urmare, instanța de apel, analizând aceste fapte constată că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (*sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei*) va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

30. În contextul dat, Colegiul penal statuează că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

31. Subsecvent, este relevant faptul că, raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, Colegiul penal constată că, solicitarea apărătorului de aplicare în privința lui Buzică Tudor a unei alte pedepse decât cea stabilită de către prima instanță, este lipsită de temei. Prin urmare, nu poate fi reținută solicitarea avocatului, în interesele inculpatului privind neaplicarea pedepsei complimentare, or aceasta este expres prevăzută în sancțiunea normei de care este învinuit inculpatul Buzică Tudor

iar alte temeuri în acest sens nu au fost identificate, în viziunea Colegiului solicitarea dată fiind una inequitabilă și disproporțională.

32. Astfel, instanța de apel reiterează concluzia instanței ierarhic inferioare care motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că suspendarea condiționată pe un termen de 2 (doi) ani a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentință și acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, obligându-l în acest sens să nu-și schimbe domiciliul fără permisiunea organelor competente, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

33. În contextul circumstanțelor expuse supra, Colegiul penal consideră că, instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Buzică Tudor, și a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel constată că acestea nu își găsesc confirmare la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

34. În conformitate cu art. art. 415, 417-418 Codul de Procedură Penală, Colegiul penal -

D E C I D E:

Se respinge apelul avocatului în interesele inculpatului Buzică Tudor, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni (sediul Central) nr.1-94/2021 din 08 februarie 2023 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată public la data de 14 iunie 2023, ora 14.00.

Președintele ședinței
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Cecan Silvia

judecător

Gîrbu Silvia